

have givet nogen Tilladelse til at afgive Stemmer i deres Navn, medens det ikke har kunnet oplyses, hvem der har opgivet deres Navne. Naar det Sp. 1862 i Noten af Flertallet udtales, at de sidste 2 Stemmer ikke kunne fraregnes for Nyholm, „fordi de Bedkommende, da de vilde afgive Stemme, formentes allerede at have stemt“, er der her angivet en urigtig Grund til, at disse Stemmer ikke bleve modtagne. De to nævnte Vælgere hørte nemlig til de Vælgere, der ikke fik Udgang til at stemme paa Tribunen, fordi de først kom, efterat Stemmemodtagelsen der var sluttet og Tribunen affpærret. Naar samstedts Flertallet ikke blot vil have disse to Vælgere, som kom før sent til at stemme, regnede med til Fordel for Nyholm, men ogsaa de to Stemmer, som ere anførte i deres Sted, men som ikke ere afgivne af dem, og paa dette Grundlag opstiller „en Forskjel af 4 Stemmer i Dommerens Regnestykke“, turde det være overflødigt nærmere at behøve dette Flertallets Regnestykke.

Resultatet af Flertallets Samling af nye Uregelmæssigheder viser sig saaledes at bestaa i nogle Ubetydeligheder, som ikke ere Dpmærksomhed værd, i nogle Feil, paa hvilke der er raadet Bod, endelig i en Uorden paa Dragørlisten, som har været uden Betydning. Efter den Omhu, Flertallet har anvendt paa at naa til dette Resultat, kunde man have ventet, at det ikke havde undladt ogsaa at fremhæve den Uregelmæssighed, at Professor Falbe-Hansen først begyndte den navnlige Afstemning ved sin Liste omtrent et Kvartér (om Længden af den spildte Tid ere Vidnernes Skjøn afvigende) efter, at der var begyndt ved de andre Lister, altsaa alt Andet end „uopholdelig“, som Valglovens § 39 kræver, — at Bogtrykker Lazarus, da han forlød sin Liste for at begive sig hjem, „konstituere“ en Vælger (Overretssjagsfører Christianfen) i sit Sted, medens det efter Valglovens § 40 er Valgbestyrelsen, der maatte foretage en saadan Beskikkelse, — at Bogtrykker Lazarus for nogle paa Tribunen mod-

tagne Stemmers Bedkommende i Strid med Valglovens § 41 har fungeret baade som Fører af Valglisten og Stemmelisten (Hovedforh. S. 145—146), og — hvad der er vigtigere, — at disse to Medlemmer af Valgbestyrelsen have fulgt en feilagtig Opfattelse af Reglen om det Tidspunkt, da Meddelelse til Formanden efter Valglovens § 42 Punktum 1 bør gjøres, at de kun med Nød ere bragte til at høre sig for Formandens i Overensstemmelse med den rigtige Opfattelse givne Paalæg, at særlig Bogtrykker Lazarus ifølge den ovenfor berørte Misforstaaelse af hin Meddelelses Betydning en Tid har negtet at modtage Stemmer ved sin Liste, før end Bested var givet af Formanden om at komme til Tribunen, og endelig at de mulig have modtaget nogle Stemmer i Valglokalet, efterat dette Paalæg var givet.

Det næste Spørgsmaal er, om de enkelte oplyste Uregelmæssigheder kunne antages at have gjort Valgets Udfald upaalideligt. Flertallet anfører tre Omstændigheder, der skulde føre til en bekræftende Besvarelse af dette Spørgsmaal.

Af disse maa nu for det Første den sidste (Sp. 1862—63) omtalte ganske lades ude af Betragtning. Thi da den Paastand er aldeles ubesøjet, at Afslutningen af Stemmemodtagelsen er bleven fremskyndet mod Grundlovens og Valglovens Aand, da det er konstateret, at Stemmemodtagelsen paa Tribunen var affluttet paa det Tidspunkt, da de Personer, som omtales, afvistes, og denne Afvisning altsaa var lovlig og pligtmæssig, ligesom det er aldeles betydningsløst, at de vare paa Stedet, da „Valget“ affluttedes, naar de ikke vare tilstede eller ikke have givet dens Onske om at stemme Udtryk, før end Stemmemodtagelsen affluttedes, hvad de ikke have gjort, saa ere alle Tankeexperimenter om, hvorledes Udfaldet af Valget kunde være blevet, hvis disse Personers Stemmer mod Loven vare blevne modtagne, og hvilke videre Følger det kunde have havt, ganske ørkesløse. Der kan jo dog kun være Tale om at negte